

DE GAVE, ODE AAN DE ZORG

Charlotte J. van der Seijs

PRIVATE STICHTING

Charlotte J. van der Seijs

Charlotte van der Seijs

Utrecht - 27 december 1937

Lommel - 18 november 2007

“Van Brasschaat tot Hamont-Achel doorkruiste ik alle gemeenten, maar nergens was het zo mooi als in Lommel. De bossen, de zuivere lucht, de volle terrassen op een zwoele avond...”

Het is ongetwijfeld passend, bij de onthulling van een kunstwerk, even te herinneren aan Charlotte van der Seijs, die door haar stichting de mogelijkheden schiep om kunstwerken aan te kopen.

Ik herhaal ook graag haar woorden: “Van Brasschaat tot Hamont-Achel doorkruiste ik alle gemeenten maar nergens was het zo mooi als in Lommel. De bossen, de zuivere lucht, de volle terrassen op een zwoele avond...”

Kunst in de publieke ruimte

"Een kunstwerk in de publieke ruimte moet:

- *artistiek verantwoord zijn,*
- *de omgeving verfraaien,*
- *door zijn verhaal of boodschap aansluiting vinden met de bewoners en toeschouwers,*
- *een maatschappelijk debat niet uit de weg gaan maar stimuleren."*

ELK PARK, ELK PLEIN EEN KUNSTWERK?

Een van de belangrijkste activiteiten van de Stichting is het verwerven van kunstwerken voor de publieke ruimte. Het was dus aangewezen een visie op kunst in de publieke ruimte uit te schrijven en over te maken aan het stadsbestuur als leidraad bij de verwerving van dergelijke kunst.

Het HERDENKINGSMONUMENT "HET STEKSKE" van MARCEL HACCURIA, ontworpen na het tragisch ongeval in het Zwitserse Sierre in maart 2012 is ongetwijfeld een uitstekend voorbeeld van dergelijk kunstwerk in de publieke ruimte.

De column van Koen Vanmechelen in Het Belang van Limburg van woensdag (6 maart 2024) sluit naadloos aan op onze visie. Hij schreef: "Als kunstenaar geloof ik dat het onze taak is om de toeschouwer uit te dagen, te verrassen en te ontroeren. Door kunst te integreren in het stadslandschap kunnen we de percepties van mensen veranderen, al is het maar voor 180 cruciale seconden. Deze korte, maar krachtige momenten van artistieke interventie voeden de ziel van de stad, haar inwoners, haar nomaden en passanten."

Een andere kunstenaar verheugde zich enkele maanden geleden over het kunstenbeleid in Lommel. LOMMEL werd geroemd als "DE STAD IN LIMBURG EN DE KEMPEN WAAR BEELDENDE KUNST KANSEN KRIJGT " , nu reeds 5 decennia lang. Een pluim dus voor de opeenvolgende stadsbestuurders en voor de kunsten-commissie onder het voorzitterschap van Marie-Cécile Moerdijk en Jan Goverde.

Met de Private Stichting trachten wij dit kunstenbeleid verder te zetten.

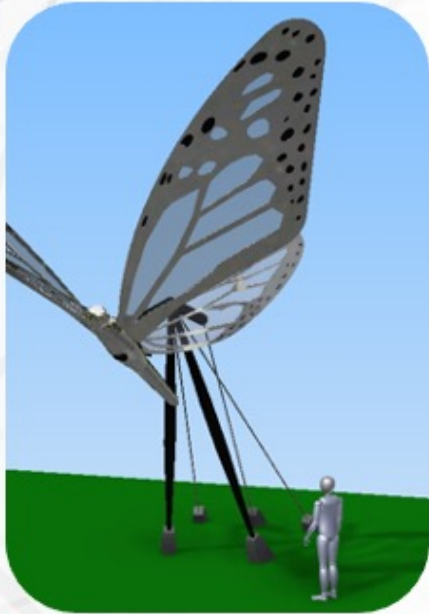
Even terug kijken naar gisteren, vooruit kijken naar morgen en stilstaan bij vandaag.

2014

**Kunstwerk
“Lommel Leven Liefde”
van Liliane Vertessen**

Met “LOMMEL LEVEN LIEFDE” van LILIANE VERTESEN, geplaatst op de rotonde aan het Kristalpark roepen wij iedereen een warm welkom toe in een levend Lommel, naar de woorden van Charlotte.

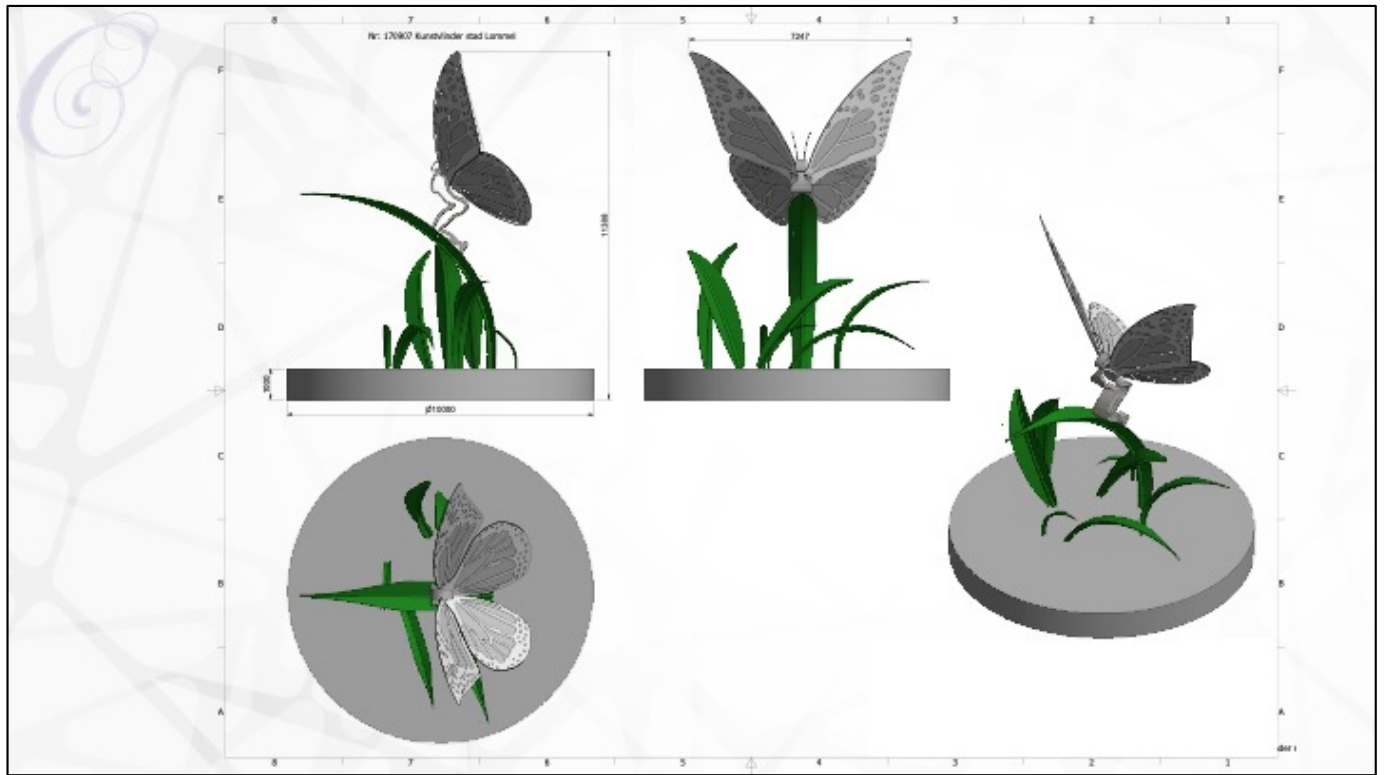
2018

Eerste ontwerp Vlinder

In de volgende jaren kreeg de vlinder in onze stad bijzondere aandacht:

- het gebied tussen Vriesput en Pijnven kreeg de naam VLINDERVALLEI.
- een vlinderwandelpad werd ontworpen.
- er was een belofte om op de plaats waar voordien de Leijssensmolen stond een monument op te richten.

Een eerste en een tweede voorontwerp werden getekend.

2018

**“Bevlindert”
van Will Beckers**

Zij werden niet gerealiseerd omdat de Lommelse kunstenaar WILL BECKERS een nieuw ontwerp voorstelde: “VLINDERT“, een vlinder die zich bevrijdt uit zijn cocon de vleugels gekleurd door emaille.

2018

“Rechten van de Mens” van Michel Wellens

In het jaar 2018 werd de “Universele Verklaring van de Rechten van de Mens” 70 jaar oud.

Voorstellen werden onderzocht.

Paul Deroose, de landschapsarchitect van het Prinses Astridpark, adviseerde om een kunstwerk aan te brengen op de betonnen wand van de galerij.

Michel Wellens aanvaardde de opdracht een kunstwerk achter een glazen wand te ontwerpen rond twee belangrijke teksten:

- Art. 1 : ALLE MENSEN WORDEN VRIJ EN GELIJK IN WAARDIGHEID EN RECHTEN GEBOREN ZIJ ZIJN BEGIFTIGD MET VERSTAND EN GEWETEN EN BEHOREN ZICH JEGENS ELKANDER IN EEN GEEST VAN BROEDERSCHAP TE GE DRAGEN.
- Woorden van CHIEF SEATTLE uitgesproken in 1855 ter gelegenheid van de overdracht van het grondgebied van twee indianenstammen (het huidige Washington) aan de overheid van de Verenigde Staten:
*“Wij zijn een deel van de aarde en de aarde is een deel van ons.
 De geurende bloemen zijn onze zusters, het rendier, het paard, de grote adelaar, onze broeders.
 Wat met de aarde gebeurt, gebeurt met de kinderen van de aarde.”*

De toespraak van de indianenhoofdman zal inhoudelijk een belangrijke rol spelen als de wereld een Universele Verklaring van de Rechten van de Aarde zal formuleren.

2018

“Forum Rechten van de Mens” van Margot Homan

Een tweede voorstel “Forum van de Rechten van de Mens “ was voorwerp van een kunsten wedstrijd, waarvoor na een brede selectie 3 kunstenaars waren weerhouden.

Hun ontwerpen werden beoordeeld door een jury onder het voorzitterschap van Frederik LEËN, afdelingshoofd moderne kunst van het Museum voor Schone Kunsten van Brussel.

Het project van Margot Homan werd weerhouden. Haar project bestond uit een bronzen beeld “VERBONDENHEID” en 6 glazen portretten van voorvechters van de mensenrechten: Eleanor ROOSEVELT, MAHATMA GANDHI, MAARTEN LUTHER KING, NELSON MANDELA en twee Europeanen: LILY BOEYKENS en FR. TULKENS, voorgedragen door prof. EVA BREMS, Prof. Mensenrechten van de Rijksuniversiteit Gent.

2018

**“Verbondenheid”
van Margot Homan**

2018

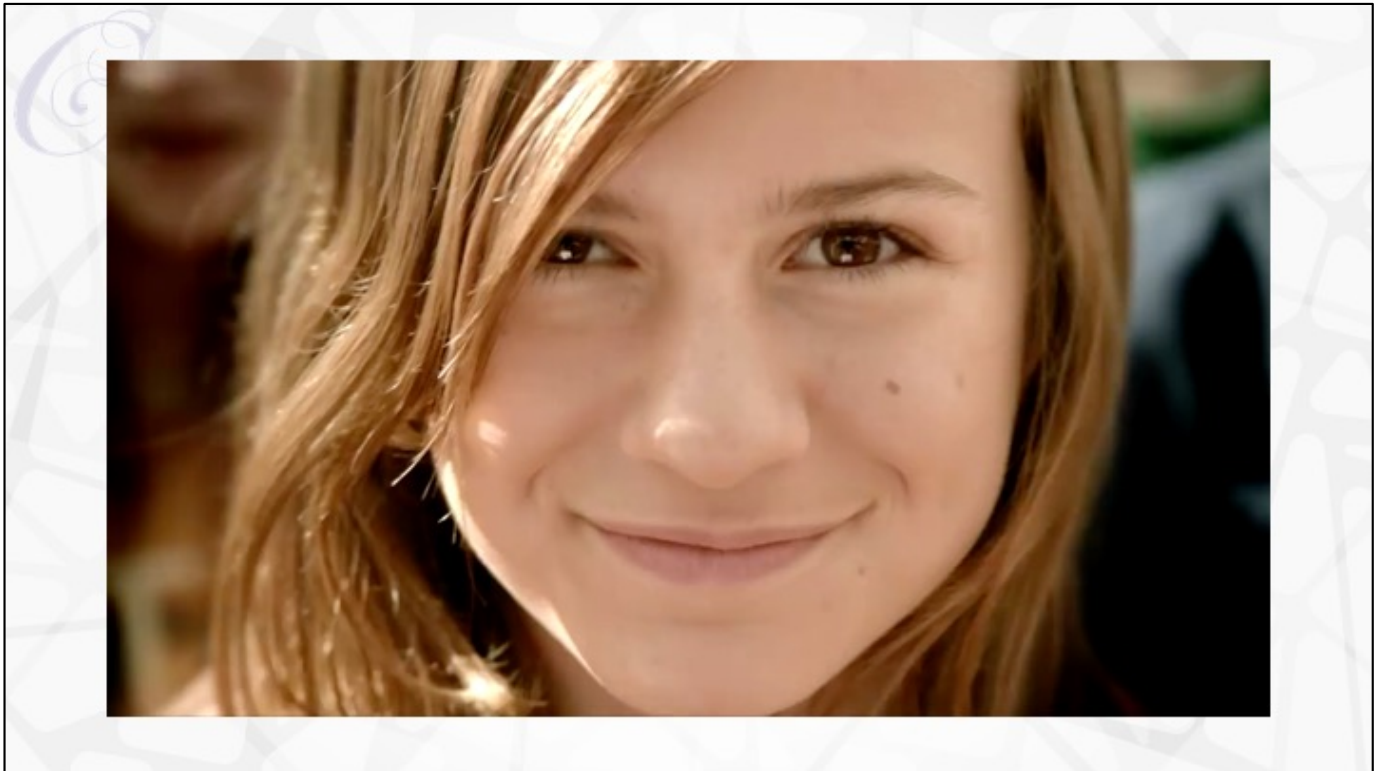
6 glazen panelen met de voorvechters: **Eleanor Roosevelt, Mahatma Gandhi, Martin Luther King, Nelson Mandela, Liane (lily) Boeykens en Françoise Tulkens.**

De volgende jaren werden vooral besteed aan het boek **HIER BLIJF IK, EEN ODE AAN KUNST EN NATUUR IN LOMMEL.**

Kijkend naar morgen.

Vandaag kijken wij naar twee mogelijke voorstellen. Op 30 juli 2011 was Jan Hoet onze gast in het GLAZEN HUIS. Na zijn uitspraak "Het Glazen Huis, dat is Leonardo Da Vinci: technisch vernuftig, artistiek hoogstaand", bezochten wij een kunstenares, toen woonachtig in Lommel, vandaag met een atelier in Mol. Samen met Philippe Wiesman stelde ze tentoon in het Huis van de Stad, een van haar creaties werd weergegeven op een postzegel, een andere creatie werd door de VRT aangekocht als geschenk aan Martine Tanghe bij haar pensionering en onlangs werd een bronzen kunstwerk van haar onthuld op de kinderbegraafplaats van Machelen.

- De Stichting vroeg haar, Katrin Deconinck, een kunstwerk te ontwerpen, geïnspireerd door SONG FOR THE CLIMATE van Tom Balthazar.

202?

**“Save our future“
van Katrin Deconinck**

Het werd haar ontwerp, “Save our future”.

Het Michiel Jansplein lijkt ons een bijzonder mooie standplaats lieten wij op 2 mei aan de bevoegde schepenen weten.

1819

“Wapenschild Lommel”

Waar in de 14de, 15de, 16de en 17de eeuw de schapenteelt floreerde onder de eik, is de boom vandaag belangrijk voor de toekomst van onze jeugd.

“Het verhaal van Elisa...”

2. Elisa

Het verhaal van Elisa wordt mogelijk een volgende uitdaging.

In meerdere bronnen wordt dit verhaal vermeld :

- in een artikel “Onder de Duitse knoet tijdens de GROTE OORLOG” (in de publicatie 12 en 13 van Museum Kempenland (Erfgoed), onder het hoofdstuk ‘passeurs, briefdragers, spionnen’ en in het boek
- “Kroniek van een dorp in oorlog: Neerpelt 1914-1918” van Prof. Dr. Alex Vanneste over het dagelijks leven, spionage, draadversperring.

Ik citeer:

“De familie Poets, afkomstig van ’t Weyerken, telde 9 kinderen. Twee zonen (Franciscus en Karolus) streden aan het IJzerfront, terwijl twee dochters (Anna en Eliza) hun vader, Victor ‘Fik’ Poets, hielpen bij het overbrengen van personen en brieven over de draadversperring.

Vader Poets en zijn dochters opereerden vanuit het Nederlandse Bergeijk. Eens bevond Fik zich onbewust op Belgisch gebied en wist hierbij ternauwernood te ontsnappen aan twee Duitse schildwachten. Dochter Eliza had helaas minder geluk. Op 21 december 1916 werd ze bij de elektrische draadversperring in Lommel geëlektrocuteerd.

De echtgenote van Victor Poets, Maria Catharina Cremers bleef tijdens de oorlog in Lommel wonen, maar was net als haar man actief als passeur. Zo smokkelde zij o.m. oorlogsrapporten over de grens. In de periode 1917-1918 werd zij door de Duitsers tot 3 maal toe gevangen genomen. Er werd van haar verteld dat “ze met zwart haar naar de gevangenis ging en met wit haar terug kwam”. Einde citaat.

ELISA was de enige vrouwelijke Lommelse dode door de dodendraad.

Met de stichting denken wij aan een kunstenwedstrijd: ELISA EN DE DODENDRAAD, als herinnering aan de Grote Oorlog en toch nodig in een tijd waarin woorden als vaderlandsliefde, patriotisme en verzetsheld amper nog gehoord worden eens 11 november gepasseerd.

De medewerking van het stadsbestuur en van de Nationale Strijders Bond zijn hierbij van cruciaal belang.

2024

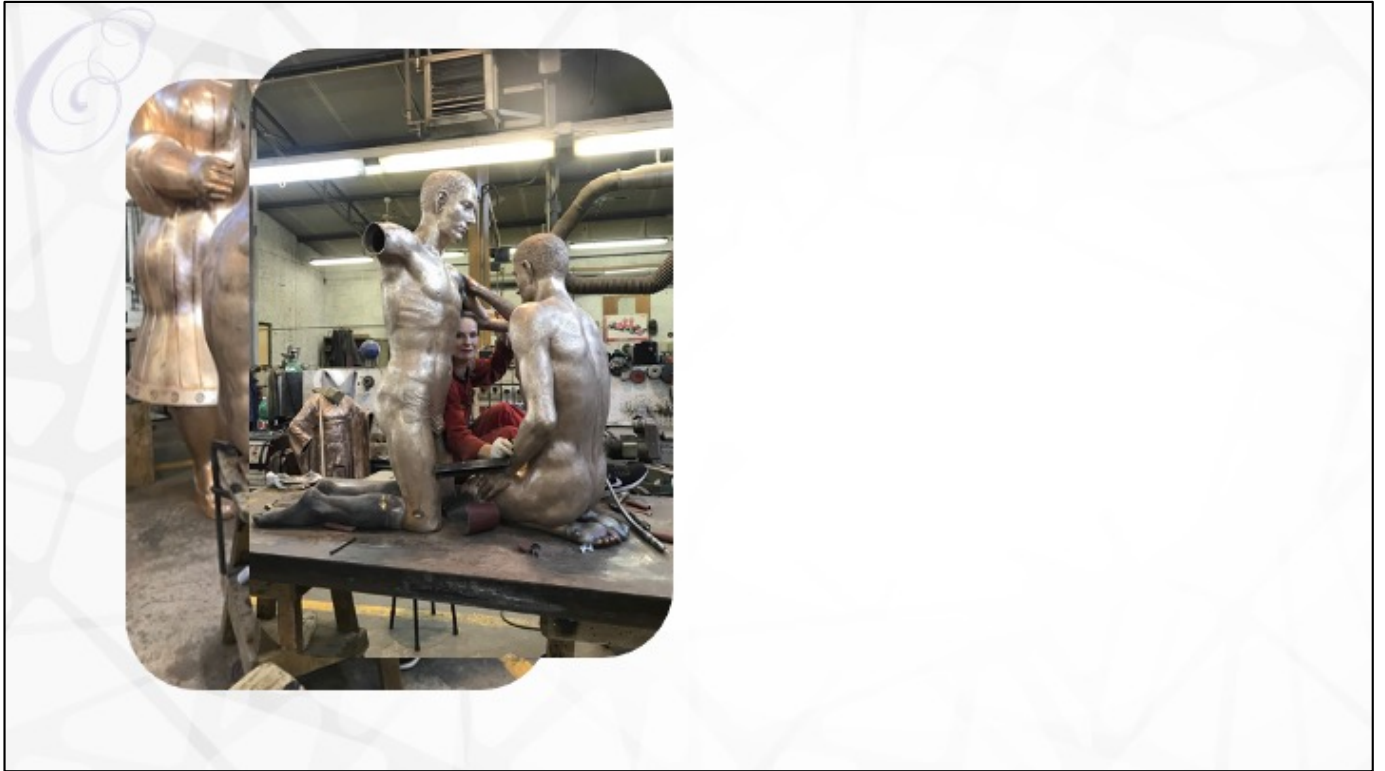
MARGOT HOMAN

Vandaag.

Vandaag onthullen wij het beeld DE GAVE, EEN ODE AAN DE ZORG.

Laat me eerst en vooral toe oprechte dank uit te spreken aan het adres van Anita Van Heukelom, Tom Peels en algemeen directeur Bjorn Willems die aan de ZORGGROEP voorstelden om DE GAVE, ode aan de zorg, een fijne plaats te geven in dit mooie en warme woonzorgcentrum. Na de onthulling vergasten zij ons op een hapje en een drankje.

Nu stel ik je graag Margot Homan voor.

Margot Homan: ik bezocht haar een eerste keer, samen met Philippe Wiesman, op 10 februari 2017 om 14u00.

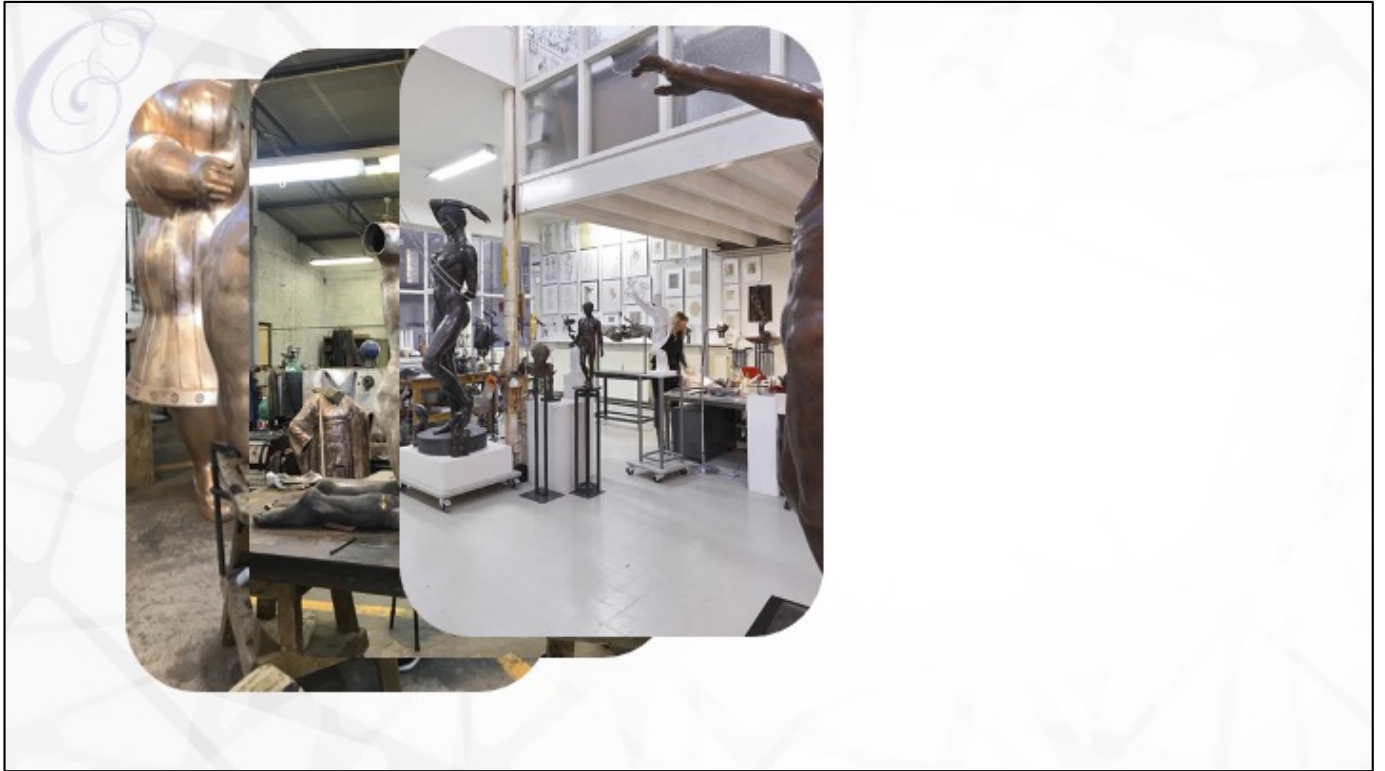
Gepassioneerd, toegewijd, energiek, volmaakt in de uitvoering, royaal, loyaal, bescheiden.

Het zijn eigenschappen die wij toedichten aan de inwoners van Lommel.

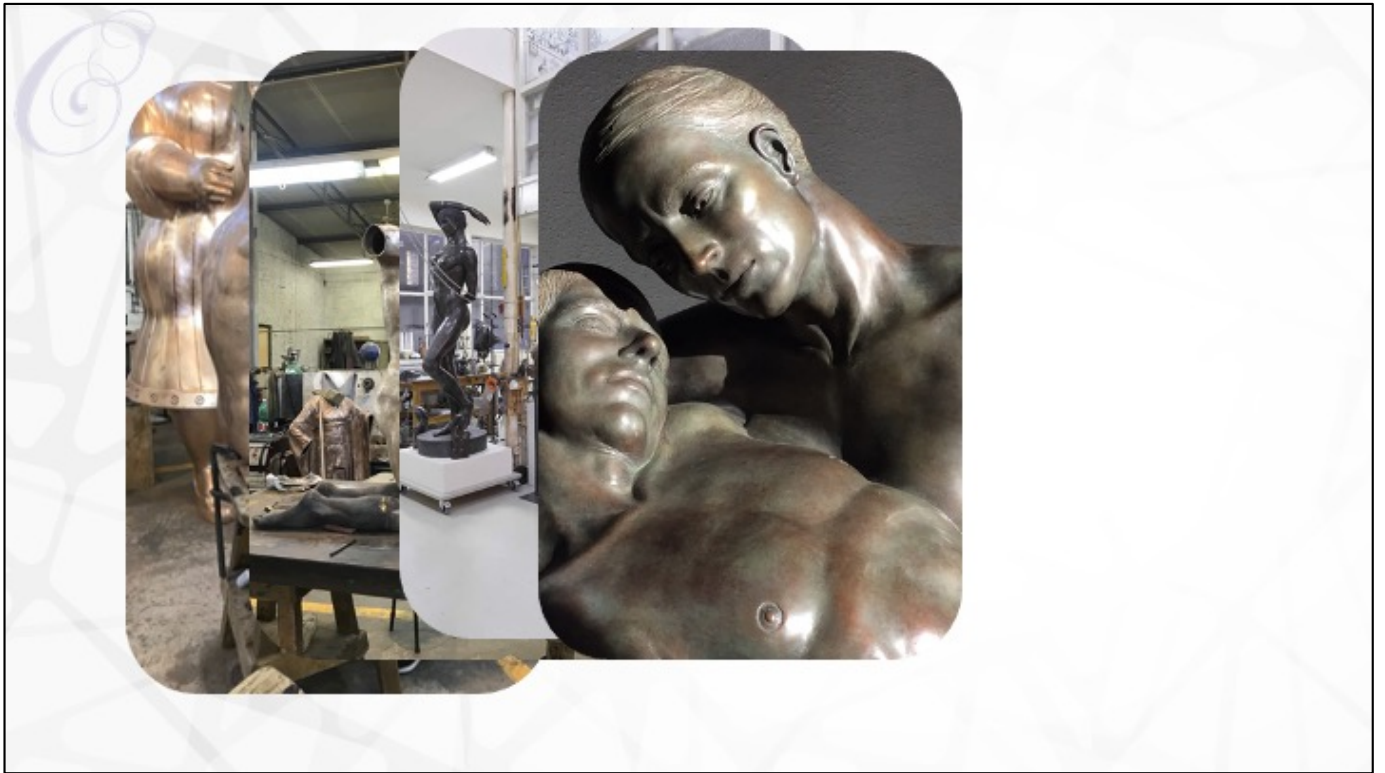
Diezelfde eigenschappen worden ook aan Margot Homan toegeschreven.

En Vic Mennen zal dit samenvallen historisch verklaren: TILBURG , LEUVEN en LOMMEL waren in de voorbije eeuwen immers delen van het HERTOGDOM BRABANT.

Wij van Lommel zijn Limburgers maar blijven Brabanders van ingesteldheid. Margot HOMAN is Noordbrabantse, zij is dus een van ons.

Margot Homan woont in TILBURG en werkt meestal in PIETRASANTA (Italië) in de bronggieterij MARIANI.

Klassieke kunst, liefde voor Grieks-Romeinse kunst en expertise in anatomie kenmerken haar werk dat vandaag een plaats heeft gekregen. In befaamde collecties o.m. van ING, de collectie van het Parlement in DEN HAAG, in de collectie Benetton, e.a. Haar werken werden en worden tentoongesteld over de wereld, van Londen tot Tokio.

Ik citeer de Oostenrijks-Engelse kunsthistoricus Sir Ernst Gombrich, Prof in Oxford en Cambridge: "Ik heb kennis gemaakt met uw verbazingwekkend werk. Het is een troost dat dergelijk meesterwerk nog bestaat ."

DE GAVE, ODE AAN DE ZORG

Van Margot Homan

Haar werk DE GAVE is een eerbetoon aan de ZORG voor de mens: iedereen is immers kwetsbaar, kwetsbaarheid maakt deel uit van het leven.

Er is de gave om zorg te kunnen verlenen, er is de gave om zorg te kunnen aanvaarden. Breekbaar zijn de kwetsbaren, breekbaar zijn de zorgverleners.

Dank voor uw
aanwezigheid